

Peter Schweighofer: Az Uralkodó trófeája

(Fordította: bimi12)

Darth Vader lehiggad. A birodalmi sikló lelassít, hogy megközelítse az Uralkodó erődjét a Tantiss-hegyen. A Sötét Nagyúr nem fél a közelgő találkozástól a mesterével. Tudja, hogy a kudarc sosem vet jó fényt senkire. Maga Vader is könnyörtelenül megbüntette az alárendeltjeit, amikor hibáztak. De az Uralkodót jobban érdeklik a Luke Skywalkerrel kapcsolatos hírek, mint az, hogy leszidja a szolgálóit. Nem, Vader nem attól fél, hogy számot adjon a tetteiről. Az kelt benne félelmet, amit át fog adni Palpatine-nak.

Még csak néhány nap telt el azóta, hogy az ifjú Jedi megmenekült a gondosan megtervezett csapdájából Felhővárosban. Vader tudja, hogy az Uralkodó tisztában van azzal, hogy nem tudta átállítani Skywalkert a Sötét Oldalra. Úgy tűnik, a mestere elégedett a tudattal, hogy Vader megtanított egy leckét a haragról és a félelemről a türelmetlen Jedinek. A Sötét Nagyurat a Waylandre hívták, hogy – a Magvilágok kíváncsiskodó tekintetétől távol – átnyújtsa az ifjú Skywalkerrel folytatott küzdelme során szerzett trófeát.

A sikló felhajtja a szárnyait, ahogy beér az egyik dokkba, amit a hegybe vájtak. A Vader mellett lévő szállítódoboz nem nagy, de ő máris érzi a súlyát. A mestere már alig várja, hogy megszerezze, ami benne van. Az árnyak megmoccannak Vader mögött, elárulva az ott rejtőző két noghrit. Kohvrekhar és a klán-testvére, Ghazhak találták meg a trófeát és ők

segítettek Vadernek megszerezni azt. Míg a Sötét Nagyúr visszasietett a szuper csillagrombolójára, hogy ott várja ki az ifjú Jedi elfogását, a noghrik átfésülték Felhőváros mélységeit azért, ami egykor Skywalkeré volt. Miután a barátai segítségével Luke elmenekült a birodalmi erők elől, Vader visszatért a Bespinre, hogy személyesen hozza el az Uralkodó díját. A noghri díszőrsége fedezte fel egy horda ugnaughtnál a bányászlelésítmény egyik mélyebben fekvő olvasztójában. A primitív lények kidobták volna a húst és beolvasztották volna a fémhengert. Vader „eltántorította” őket attól, hogy így tegyenek és ő maga vette birtokba a tárgyakat. Az Uralkodó megparancsolta neki, hogy azonnal hozza őket a Waylandre, a Tantiss-hegyi erődjébe. Azzal, hogy visszajuttatja ezeket a tárgyakat az Uralkodónak, a hűségéről is bizonyosságot tesz. Úgy tűnik, a mestere a saját, rég ellopott tulajdonaként tekint rájuk.

A sikló rámpája egy szisszenéssel leereszkedik, és Darth Vader döngő léptekkel végigmegy rajta. A szállítódobozt gondosan tartja az egyik kezében. A dobozt bárki más könnyűnek találná, de Vader számára lehúzza a félelem, az emlékek és a megbánás súlya.

Habár nem látja őket, Vader tudja, hogy a noghri díszőrsége közel van. Átsurrantak a sikló kiáramló gőzén, majd beleolvadtak a dokk árnyaiba. A személyzet sok tagja várta a sikló érkezését. Elárasztották őt a megjegyzéseikkel és a tiszteletteljes szavaikkal, amelyeket átítatott a félelem. Nem tanúsít érdeklődést az alacsony rangú tisztviselőkből álló, jelentéktelen fogadóbizottság iránt – Vader elsétál mellettük, figyelmen kívül hagyva a vezetőjük üzenetét, miszerint az Uralkodó haladéktalanul látni szeretné. Bemásírozzik a várakozó turbóliftbe, noghri kísérete pedig beleolvad a mögötte lévő sötétségbe.

A doboz egyre nehezebb lesz, ahogy a turbólift az Uralkodó trónterme felé emelkedik. Semmilyen díszőség nem védheti meg őt az érzésektől, amelyeket a doboz tartalma kavart benne.

A turbólift ajtaja oldalra csúszik, felfedve a galaxis roppant méretű, holografikus mását. A Sötét Nagyúr megáll, hogy a térképre nézzen. Egy pillanatra elgondolkozik, vajon hol rejtőzhet most Skywalker a csillagrendszer eme kavargó tömegében?

Vader kilép a hidra és közelebb megy a mesteréhez. A lépcső két oldalán, a kiemelt irányítópultoknál örök végzik mindennapos teendőiket. A fokok a széles erkélytől egészen a trónig vezetnek, pompás kilátást nyújtva az Uralkodónak holografikus uradalmára.

Az Uralkodó csúfondáros hangja gyengén recseg keresztül a termen.

- Hagyd ott a szolgálodat, Vader Nagyúr. Ez az ügy nem tartozik rájuk – Két császári testőr áll fenyegetően az Uralkodó trónjának két oldalán. A másodperc tört részéig a Sötét Nagyúr titokban elgondolkozik, vajon jelentené-e kihívást az ő idegen kísérői számára. Amilyen gyorsan jött, olyan gyorsan számúzi is az ötletet az elméjéből – sosem árulná el a mesterét. Vader felemeli egyik kezét és a noghrik visszavonulnak, egyedül hagyva urukat az Uralkodóval.

Vader felmegy a lépcsőkön, majd térdre ereszkedik a mestere előtt.

- Állj fel, barátom – krakogja az Uralkodó. – Mesélj az ifjú Skywalkerrel folytatott küzdelmedről. – Vader elmagyarázza bonyolult tervét, miszerint Skywalker barátait megkínózva a Felhővárosba csalta az ifjút. Az összecsapás egyikük számára sem volt sikeres.

Végül, a Lázadó barátai segítségével Skywalkernek sikerült elmenekülnie. Mégis, Luke nagy vereséget szenvedett – elvesztette a jobb kezét.

- Már átnéztem Piett admirális jelentését a Bespinen folytatott tevékenységeidről – jegyzi meg az Uralkodó. – Balszerencsés, hogy nem sikerült csapdába ejtened az ifjú Jedit. Csakugyan erősebb lett. Egy nap talán még a te képességeiddel is felér majd, barátom. Azonban, sikerült megsebezned, és félelemmel fertőzted meg őt. Ez csakis az előnyünkre válhat a következő harcok során.

Az Uralkodó egy másodpercig csak nézi Vadert, szeme a dobozon időzik. Suttogó hangja a várakozástól távolinak – majdnem ábrándosnak -, hallatszik.

- Látom elhoztad nekem, amit Skywalker elveszített...

Vader átnyújtja a dobozt az egyik császári testőrnek, aki továbbadja azt az uralkodó várakozó markába. Palpatine kinyitja, felfedve egy kezét és egy Jedi fénykardját. A fénykard az a kék pengéjű fegyver, amelyet Luke használt a Vaderrel folytatott küzdelme során a Bespinen. A kéz Luke-é, az, amit Vader haragjában levágott, miután Skywalker fénykardja belehasított az ő vállába.

Bár az Uralkodót is elégedettséggel töltik el a tárgyak, Vader számára sokkal nagyobb jelentőséget hordoznak. A fegyver valaha egy másik Jedihez tartozott, Skywalker apjához. A kéz pedig... vajon ugyanaz a hús és vér alkotta, ami egykor az apa ereiben csörgedezett? Vajon Anakin Skywalker tényleg halott volt?

Vader ismerős szúrást érez, ahogy ismét a fegyverre néz. A kéz látványa is baljós felismerést csal elő. Vader számára olyan érzés, mintha a saját kezét adná át. Elektromosság zümmög a Sötét Nagyúr jobb kesztyűjében. Ő elnyomja a készletést, hogy behajlítsa a kezét. Helyette inkább elrejti az érzelmeit, és nem tesz semmi olyan mozdulatot, ami elárulná a valódi érzéseit.

A doboz tartalma egykor talán hozzá tartozott. Most már az Uralkodóé.

- Ezeknek kiemelt helyük lesz a személyes gyűjteményemben – mereng az Uralkodó, a halott hús és a viseltes fénykard rejtelsei által transzba ejtve.

- Az ifjú Jedi gyenge és legyőzött – feleli Vader, így próbálva megváltoztatni a beszélgetés témáját. – Sebezhető lesz egy támadással szemben.

- Igen, érzem, hogy folytatni szeretnéd a vadászatot Skywalker után. De egyelőre ne aggódj miatta. Előre láttam a végétét... még nem jött el az ideje, hogy csatlakozzon hozzánk. Most vissza kell térned a Birodalmi Központba. Más ügyek is vannak, amelyekre figyelniük kell...

Vader megérti az Uralkodó célzását, és elfojtja az érzéseit a közelgő feladataira és játszmáira gondolva. Amellett, hogy felügyelnie kell az Uralkodó új építkezési projektjét, Vadernek sürgős ügyeket kell elrendeznie egy nagyhatalmú – és potenciálisan veszélyes -, fálleen herceggel, akit Xizornak hívnak.

Később még bőven lesz ideje rá, hogy foglalkozzon Luke Skywalkerrel.